

- planmæssig langsom Stigning af Kronen op til Pari.
2. At den ikke mener at kunne anvende nogen Form for Guldindløselighed til at sikre en Kurs, der ikke er *endelig* fastlagt.
 3. At Nationalbanken ikke mener at kunne indføre Guldindløselighed, førend Priser og Indtægtsniveau er kommet i Overensstemmelse med Kronens Værdi og det derefter i nogen Tid har vist sig, at Tilstanden er holdbar.
 4. At Nationalbanken ikke vil finde det forsvarligt, som af Professor Bertil Ohlin foreslaaet, at føre Kronen op i Pari i Midten af indeværende Maaned.
 5. At Nationalbanken ej heller mener at kunne gennemføre den af Professor Bertil Ohlin noget tidligere fremsatte Plan om snarest at føre Kronens Kurs op til 97 Ø. og derefter med $\frac{3}{4}$ Ø.s Stigning i Kvartalet i Løbet af 1926 at føre Kronen op i Pari.
 6. At Nationalbanken til Fastholdelse af Kronens Paritet under Guldindløseligheden har de sædvanlige banktekniske Midler (Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning) samt Valutabeholdningen som sine væsentlige Midler, men at Spørgsmaalet om, med hvilken Styrke og i hvilket Omfang disse banktekniske Foranstaltninger maa bringes til Anvendelse, ikke kan forud angives.
- Nationalbankens Udtalelser viser:
1. At der ikke kan skabes nogen endelig Sikkerhed for Kronens Værdi, før Guldindløselighed til en endelig fastlagt Værdi er gennemført.
 2. At Guldindløselighed først kan indføres, naar Priser og Indtægtsniveau i nogen Tid har været i Overensstemmelse med den Kroneværdi, der ønskes endeligt fastlagt.
 3. At Nationalbanken ikke finder det forsvarligt nu at føre Kronen op i Pari og ikke kan sige, naar dette kan ske, eller hvornaar derefter Guldindløseligheden kan indføres.
 4. At Omfanget og Styrken af de banktekniske Midler, der maa anvendes,

naar Guldindløseligheden er besluttet gennemført, ikke kan forud angives.

5. Men at Banken paa den anden Side ikke vil kunne hindre, at Kronen uden dens Medvirkning eller mod dens Villie ved Kræfter udenfor dens Omraade bringes til at stige ud over den nuværende Værdi.

Dette vil atter sige, at alle Planer om en for længere Tid fastlagt Hvilepause ved den nuværende Kroneværdi eller en derfra fastlagt langsommere eller hurtigere Stigning op til Pari kun kan være Udtryk for Haab og Ønsker, uden at nogen som helst Sikkerhed for, at disse opfyldes, kan gives.

Da endvidere Spørgsmaalet om, hvornaar Kronen bringes op i Pari, saaledes at derefter Guldindløselighed kan indføres, staar hen til en ubestemt fjernere Fremtid, er det Mindretallets Opfattelse, at det bør undersøges, om ikke *Sikkerhed for Erhvervslivet paa et fast Grundlag for vort Pengevæsen indenfor en rimelig Tidsfrist* kan naas gennem endelig Fastlæggelse af Kronen ved en Guldværdi lavere end ved den gamle Paritet.

For at tilvejebringe sikkert Grundlag for en Drøftelse heraf har Mindretallet som Medlemmer af Rigsdagens Valutaudvalg rettet en Opfordring til Erhvervsministeren, som denne har erklæret sig villig til at imødekomme. Opfordringen havde følgende Ordlyd:

Niels Frederiksen og Rode opfordrer Statsministeren til at lade udarbejde en Redegørelse for de retslige, finansielle og økonomiske Spørgsmaal, der knytter sig til en Indførelse af Guldindløselighed af Kronen ved en definitiv Guldværdi lig den engelske Shillings (ca. 91 Ø.), og for den Form, hvorunder en Beslutning herom vilde være at tage.

Redegørelsen ønskes forelagt for Valutaudvalget snarest muligt og senest inden Udgangen af indeværende Aar.

Først naar denne Redegørelse foreligger, kan Spørgsmaalet tages op til endelig Afgørelse, men det er Mindretallets Opfattelse, at den omtalte Genindførelse af Guldindløseligheden ved en sænket Guldværdi bør foretrækkes, saafremt ikke afgørende Hindringer viser sig at være til